

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **Y. Z.**, zast. Mgr. Radomírem Bašnarem, advokátem v Brně, Joštova 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2004, č. j. 36 Az 743/2003 – 41,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26. 10. 2004, č. j. 36 Az 743/2003 – 41, zamítl žalobu ze dne 21. 7. 2003, jíž se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2003, č. j. OAM-4475/VL-10-ZA08-2002, jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Označeným rozhodnutím správního orgánu bylo rozhodnuto tak, že se žalobci neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Současně bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, v platném znění.

Krajský soud v Brně po přezkoumání věci dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí správního orgánu, pokud neshledal podmínky pro udělení azylu podle výše citovaných ustanovení, bylo vydáno ve shodě se zákonem, a žalobu proto jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, v níž s právním posouzením věci krajským soudem nesouhlasil a navrhoval, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek tohoto soudu ze dne 26. 10. 2004, č. j. 36 Az 743/2003 – 41, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Dále též požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný správní orgán ve svém písemném vyjádření popřel oprávněnost podané kasační stížnosti a vyslovil názor, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu ve všech částech výroku, tak i usnesení soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Ke kasační stížnosti konstatoval, že stěžovatel v průběhu správního řízení neuvedl žádné relevantní skutečnosti podle § 12 a § 14 zákona o azylu, když ekonomické důvody a nepříznivá hospodářská situace stěžovatele v zemi jeho původu nejsou takovou skutečností, na jejímž základě by bylo možno

dovodit pronásledování stěžovatele ve smyslu § 12 zákona o azylu. Navrhoval zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost (§ 110 odst. 1 s. ř. s.) a nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Brně poté předložil dne 13. 1. 2005 kasační stížnost spolu se spisem k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Dříve než Nejvyšší správní soud mohl o kasační stížnosti rozhodnout, přípisem ze dne 5. 4. 2005, doručeným osobně do podatelny Krajského soudu v Brně dne 11. 4. 2005 a adresovaným Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, vzal stěžovatel kasační stížnost výslovně zpět. V uvedeném podání uvedl doslova: „Já, Z. Y., t. č. bytem F. 1045/45, O., беру zpět kasační stížnost proti rozsudku KS v Brně ze dne 26. 10. 2004, č. j. 36 Az 743/2003 – 41, a předem děkuji za rychlé jednání o zrušení této kasační stížnosti.“ Podání je stěžovatelem podepsáno.

Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Toto ustanovení se ve smyslu § 120 téhož zákona užije přiměřeně i na řízení o kasační stížnosti.

Protože projev vůle stěžovatele, obsažený v podání ze dne 5. 4. 2005 je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatel bere zpět kasační stížnost podanou proti výše uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, a zamýšlí jím ukončit řízení o kasační stížnosti (žádá navíc urychlené jednání o tomto úkonu), Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona, řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy kasační stížnost byla vzata zpět, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť toto řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu